Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26422
Copyright: Admont, Benediktinerstift

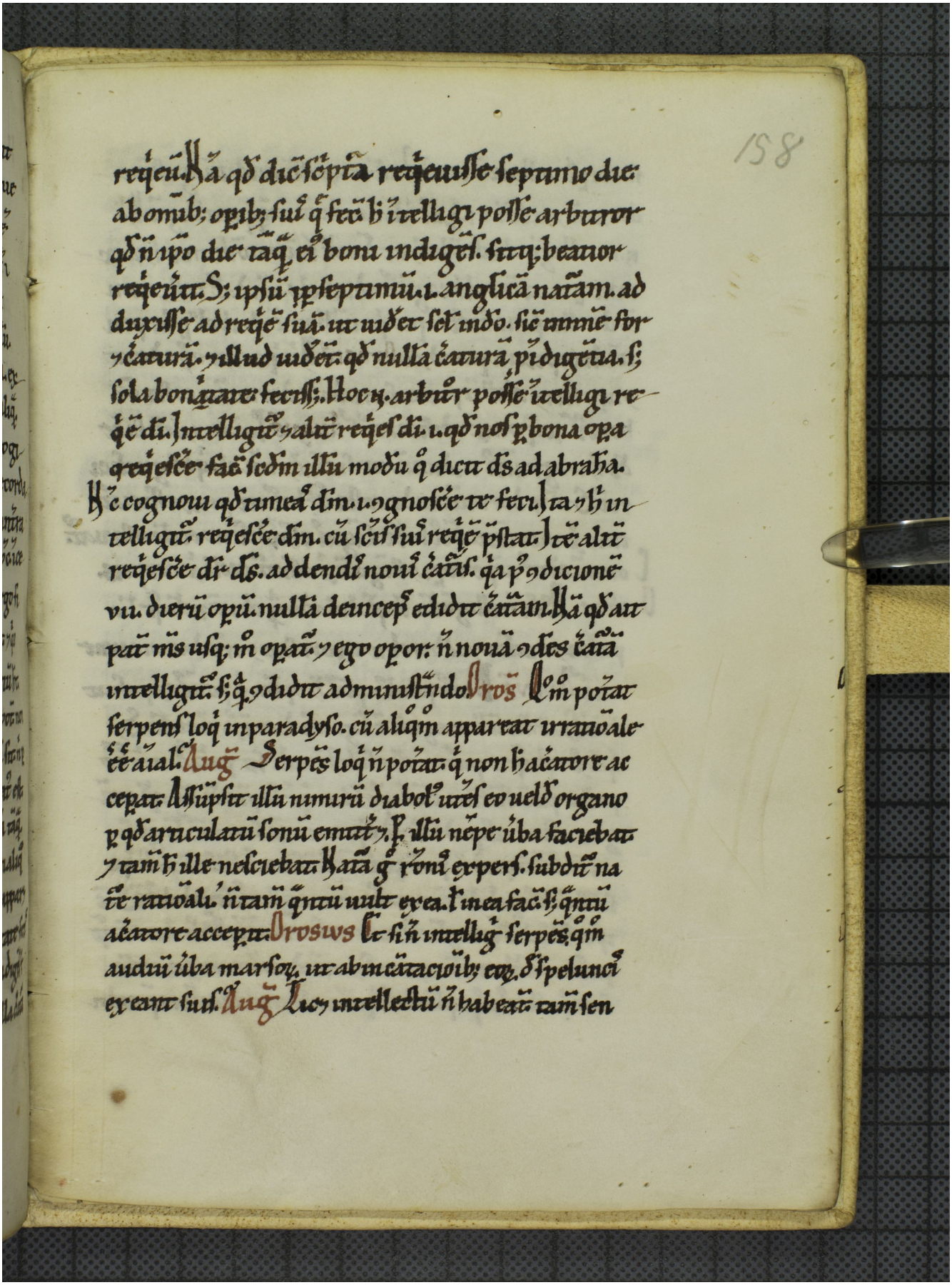

158

requiem. Hæc quod dicit se septima requiuisse septimo die
ab omnibus operibus suis quæ fecerat hi intelligi posse arbitror
quod non ipso die tantaque ei bona indigerit. sicut beatior
requiuit. Si ipsum ipse septimum. i. anglicam natam. ad
duxisse ad requiem suam. ut uideret sed indo. sicut nunc for
mam caturam. illud uideret. quod nulla caturam indigentia. si
sola bonitate fecisset. Hoc quod arbitror posse intelligi re
quiem dei. Intelligitur aliter requiescere dei. i. quod nos per bona opa
requiescere facit secundum illum modum quem dicit ds ad abraha.
Hic cognoui quod timeas dm. i. cognoscere te fecisti ta hi in
telligitur requiescere dm. cum sciit sui requiem pstat. Iterum aliter
requiescere dicit ds. ad dendi nouum caatum. qua per dicionem
vii. dierum opum. nulla deinceps edidit caatam. Hæc quod autem
pater mis usque modo opatur. et ego opor. non nouam ordes caatam
intelligitur. si quem didit ad minus indo. Drus Quomodo potuit
serpens loqui in paradiso. cum aliquomodo apparetat irrationale
esse animal. Aug Serpens loqui non potuit quia non hi acatore ac
cepit. Assumpsit illum numerum diabolus uteres eo uelut organo
per quod articulatum sonum emittit. Ipse illum nempe uba faciebat
tamen hi ille nesciebat. Hatam quem rationem serpens. subditum na
turae rationali. non tamen quantum uult ex ea. Tunc facit si quantum
acatore accepit. Drosus Ut sin intelligi serpens quomodo
audiuit uba marsoy. ut ab incantacionibus eius. de spelunci
exeunt suis. Aug Nec intellectum non habeat. tamen sen